talle Lauenburi hertsogi auunime ja wana riigikantsler elas sest saadik Friedrichruh lossis ükskõik elu, kunni surm ta nüüd, 84 a. wanaduses, ära kutsus.

Bismarcki iseloomu ja tegewuse tundemärk lühikese sõnaga tähendades, peab ütlema, et ta enuast igatahes walju wäe ja wõimu pääle toetas ja neid abinõusid suure osawusega leida ja tarwitada oskas. Raud ja weri oli tal juhtsõnaks, kui ta Saksa riiki hakkas üles ehitama, raua ja were pääle lootis ta ka riigi sisemiste olude loomises, kui talle selles tahtnud juleti teha. Ta astus isamaa suuruse ja wõimu ja oma keisri ja selle trooni eest iga abinõuga wälja, mis iganes saadawal oli.

Seakontsert.

L. Maurice naljajutu järele P. Grünfeldt.

1.

Barthel Papusch, Preisi kuninga Friedrich Wilhelm I. kaardiwäe muusikakoori kapellmeister, käis oma toas ägedasti edasi tagasi.

„Ära küta mu pääd ilmaaegu kuumaks ja jäta hulumine!“ sõnas ta selle juures karmilt ühe ilusa, walge pääga neiu wastu, kes laua ääres istus ja kibedasti nuttis. „See kõik ei aita midagi. — Ja sina, Grundmann,“ pööras ta end siis ühe noore tumedalt waatawa kaardiwäesõdati poole, kelle õlga muusikamärk ehtis ja kelle pää peaaegu lae alla ulatas,“ sina peaksid mulle weel ise õiguse andma ja tüdruku järele jooksmise maha jätma. Sinul pole midagi ja temal pole midagi, millest tahate siis õieti elama hakata, nimelt weel, kui peenikest peret juurde poeb?“

„See küsimine on küll wäga õige, kapellmeistri herra;“ lausus sõdat, „aga meie armastame üksteist, Leeni ja mina ja sääl tulewad inimesele puimamõtted iseenesest päha. Mete ei tahagi muud, kui ainult Teie luba, siis wõime oodata, kuni mõni õnnelik juhtumine minu elulorda muudab.“

„Õnnelik juhtumine!“ pilkas wanamees. „Praegu saad neli krossi palka; üks õnnelik juhtumine, see tähendab, kui meie armuline kuningas kord hääs tujus on, wõib ta su palka wiie krossi pääle õrgendada; usud sa, et sellega weel perekonda jõuad toita?“

„Seda oleks muidugi weel wähe,“ lausus Grundmann. Aga teie teate ju ise Papusch, et ma paari muusikatükki olen komponeerinud, mis rahwale meeldiksiwad, wahest suudan ajajooksul oma ameti tõttu —“

„Ah, lori, ja muud mitte midagi! Sinu waimuannete eest ei maksa sulle keegi mitte midagi, seda tead sa ise niisama nagu minagi. Nõnda siis jääb asi nii nagu ütlesin: ilma selge tunnistuseta, et naist toita jõuad, ära sellest enam räägi!“

„Isa!“ palus neiu.

„Kapellmeistri herra!“ ohkas sõdat.

Sel silmapilgul läks uks lahti ja üks teenri ülikonnas priske naeru näoga pois astus sisse.

„Tere, sakslased,“ hüüdis ta imestades ühe otsast teise otsa waatades. „Wälk ja paukl! — nagu kindrali herra von Blankensee ütelda armastab — mis siis siin on olnud?“

„Tere Ruprecht,“ wastas Papusch. „Leeni ja Grundmann nuruwad minu käest abielusse astumiseks luba.“

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1899, lk. 22